

вилно всичкото си именіе, дългъ и каквото има да зима, сир. както търговскитѣ му теѣтери, тѣй и именіето, дългътъ и исканіята му, да не сж были правилни и съобразни съ законътъ, и да неможе да си покаже смѣтката правилно и точно безъ никакво лукавство.

Членъ 291). Намѣстницитѣ до гдѣ не бждатъ позволени по вышегласіе отъ кредиторитѣ, немогутъ да правятъ давія отъ странж на масжтж, противъ нещотно-испадналіятъ.

ГЛАВА ВТОРА.

ЗА

Лукавитѣ испадванія.

Членъ 292). Единъ испадналь търговецъ, който си покрива теѣтеритѣ за смѣткитѣ си, заедно да е скривль и една часть отъ именіето си, което е забѣлѣжено въ книгитѣ му, или въ записитѣ и въ белянцътъ му, направенъ както официјално, тѣй и съ свой си само подписъ, или безъ да е ималь нѣкой дългъ, па ся е показалъ длъженъ, понеже е влѣзаль вече въ единъ лукавъ пжть, обявява ся, че е *лукавъ испадналь*, и тогава отсжда ся да ся накаже съобразно съ наказателніятъ законникъ, съ наказаніето на крадцитѣ.

Членъ 293). Разноскы появени отъ давіятж за лукаво испадваніе, никога немогутъ да ся натоварятъ на масжтж на кредиторитѣ; обаче когато кредиторитѣ самоволно правятъ давія отъ странжтж си, па ако ся докаже правото на испадналіятъ, тогава послѣдованитѣ за такыва давіи разноскы, оставжтъ си на сжщитѣ кредитори.

